

ساحل نیروانه: شرح سوتره دل

(متن بودایی مهایانه)

بر اساس تفسیرهای هندی و تبتی

علیرضا شجاعی

تهران

۱۳۹۷

فهرست مطالب

عنوان	صفحة
پیشگفتار	۱
مقدمه	۴
فصل اول: سوتراه دل و مفسران هندی و تبی آن	۹
۱. جایگاه سوتراه دل در آثار کمال فراشناخت	۹
۲. ساختار سوتراه دل	۱۱
۳. ویمله میتره، اولین مفسر سوتراه دل	۱۴
۴. گیانه میتره، دومین مفسر سوتراه دل	۱۶
۵. وَجَرَهَ پانی، سومین مفسر سوتراه دل	۱۶
۶. پَرَشَاسْتَرَه سِنَه، چهارمین مفسر سوتراه دل	۱۷
۷. کمله شیله، پنجمین مفسر سوتراه دل	۱۸
۸. آتیشه، ششمین مفسر سوتراه دل	۱۸
۹. شری مهاجنه، هفتمین مفسر سوتراه دل	۱۹
تفسیرهای تبی	۲۲
۱۰. دِنَدَرَه لَه رَمَبَه، اولین مفسر تبی سوتراه دل	۲۲
۱۱. گُونگِ تانگ، دومین مفسر تبی سوتراه دل	۲۳
فصل دوم: تفسیرهای هندی	۲۵
۱. سوتراه دل (متن سوتراه)	۲۵
سوتراه دل کمال فراشناخت (پرگیا پارمیتا هریدیه سوتراه)	۲۵
۲. درباره نام سوتراه	۲۷
سوتراه دل کمال فراشناخت (پرگیا پارمیتا هریدیه سوتراه)	۲۷
دلیل نام گذاری این سوتراه به سوتراه دل	۳۹

پنج

صفحه	عنوان
۳۹	تفسیر گیانه‌میتره از عنوان سوتره دل
۴۱	۳. سخن سرآغاز
۴۱	سرآغاز عام
۴۲	و ثافت آننده در سنت مهایانه به منزله راوی
۴۶	موقعه بودا در کرکس کوه
۴۷	سنگ، انجمن تمام شاگردان بودا
۴۸	انجمن بوداسف‌ها
۵۳	سرآغاز خاص
۵۳	«بینش ژرف» و رابطه آن با «شمارش پدیده‌ها»
۵۶	بوداسف مهاسف کیست؟
۵۸	تفسیر پرشاستره سینه از سرآغاز خاص
۶۱	۴. پرسش و پاسخ
۷۰	۵. کالبد تهیت است، تهیت کالبد است
۷۱	چهار اندیشه ژرف
۹۰	رابطه میان کالبد و تهیت (منتقدان سوتره دل)
۹۶	پاسخ به منتقدان سوتره دل
۹۹	هشت اندیشه ژرف
۱۱۱	سه در رهایی
۱۱۶	۶. نفی‌ها و روشن شدگی
۱۳۱	۷. منته
۱۳۷	حضور یک منته در یک سوتره بودایی
۱۴۸	۸. سخن پایانی (مؤخره)
۱۵۰	۹. ساختار سوتره و ساختار راه
۱۵۰	ساختار گیانه‌میتره
۱۵۲	ساختار پرشاستره سینه
۱۵۶	ساختار کمله‌شیله
۱۶۵	فصل سوم: تفسیرهای تبی
۱۶۵	۱. شرح سوتره دلنوشته دن در لمبه (نور گوهر روشنگر معناست)
۱۶۵	مکان تعلیم سوتره‌های کمال فراشناخت

صفحه	عنوان
۱۶۶	زمان تعلیم سوترهای کمال فراشناخت
۱۶۸	سوترهای کمال فراشناخت در تبت
۱۶۹	موضوعات این پنج سوتره
۱۸۵	۲. شرح متنرۀ سوتۀ دل (روشنگری معنای پنهان) نوشته گوئنگ تانگ ...
۱۸۵	معنای کلی متنرۀ
۱۸۷	معنای واژگان متنرۀ
۱۹۴	فرهنگ اصطلاحات
۲۶۵	فهرست منابع
۲۶۸	نمایه

هفت

پیشگفتار

سوتره دل شکل کوتاه شده سوترة دل کمال فراشناخت، یک متن مهم مهایانه، به ویژه سنت و جره یانه در تبت، است که تاریخ نگارش آن را حوالی ۳۵۰ میلادی دانسته‌اند. از آنجا که این سوترة، چکیده یا لب یا شکل خلاصه شده آثار کمال فراشناخت است، نام سوترة دل بر آن نهاده‌اند. ماجراهی گسترش این آثار از ۸ هزار شلوکه (قطعه شعر)، به ۱۸ هزار، و ۲۵ هزار، و ۱۰۰ هزار شلوکه و در نهایت خلاصه شدن آن در ۲۸۰ واژه سنسکریت را در دیباچه به تفصیل گفته‌ام.

مجمل شدن این سوترة علاوه بر دشوار فهم کردن آن، با تغییرات بزرگی همراه بوده است که آن را نیازمند تفسیر کرده است. اگرچه سنت مهایانه گسترش تدریجی و سپس مجمل شدن آن را نمی‌پذیرد، همه را سخنان بودا می‌داند که در یک زمان و در یک مکان از زبان وی جاری شده است. با این همه، برای فهم این سوترة نخست باید آن ۱۰۰ هزار شلوکه را مطالعه کرد که مفسران هندی و تبتی این سوترة آن را انجام داده‌اند. فهم سوترة دل گامی بزرگ در شناخت آموزه‌های عرفانی مهایانه و به ویژه سنت و جره یانه در تبت است. دانشمندان بودایی از داشتن این سوترة به خود می‌بالند و بوداییان مهایانه صبح و شام در حال قرائت آن‌اند. آموختن شرح این سوترة از قدیم‌الایام در برنامه‌های درسی رهروان دیری بوده است. و چه و چه و چه

همه حرف‌های اصلی درباره سوترة دل را در مقدمه آورده‌ام. اینجا فقط به یکی دو نکته اکتفا می‌کنم:

۱. متن اصلی سوترة دل به فارسی یکی دو صفحه بیشتر نیست که استاد ع پاشایی پیش از این از روی ترجمة معروف کونتسه که از سنسکریت به فارسی

برگردانده و در کتاب پرگیاپارمیتا آورده است که ترجمه‌ای بی‌نقص است، دست مریزاد. ترجمه سوتره دل که در این کتاب آمده است از روی برگردان تبی از تری‌پیتکه تبی است که لوپز آن را برگردانده و من آن را به فارسی ترجمه کردم؛ اما ترجمه متن تبی به فارسی تفاوت چندانی با سنسکریت آن ندارد.

۲. برای ارجاع به تفاسیر موجود در تری‌پیتکه تبی از ترجمه‌های پرسور دونالد لوپز سود جسته‌ام و نیز چند مقاله و اطلاعات بسیاری که صمیمانه در اختیارم گذاشت.

۳. این کتاب محصول قریب ده سال تدریس درس متون بودایی است که کوشیده‌ام تا آنجا که ممکن است از اصطلاحات فنی دوری کنم شاید فهم مطالب متن برای دانشجویان رشته ادیان شرقی به ویژه مطالعات بودایی آسان شود. همچنین امید است فرهنگ اصطلاحات پایان کتاب، فهم اصطلاحات سنسکریت متن را آسان‌تر کند.

در پایان تشکر می‌کنم:

از پرسور دونالد لوپز، که به کردار اولوکیته غمخوارانه با صبر و حوصله پاسخ‌گوی پرسش‌های من بود و فهم بسیاری از اصطلاحات تبی را برایم آسان کرد.

از آقایان دکتر سید ابوالحسن نواب، رئیس دانشگاه و بنیان‌گذار اولین دانشگاه مطالعات ادیان در ایران، و دکتر محمد جاودان، معاون پژوهشی دانشگاه، که زمینه چاپ کتاب را فراهم کرده‌اند. حسین افروزان، مدیر پژوهشی دانشگاه و علی مصدق، مدیر داخلی انتشارات که صمیمانه پیگیر چاپ کتاب بوده‌اند. از شهرام بربار برای طراحی جلد و سید جواد میرقیصری برای صفحه‌آرایی کتاب، که زحمت زیادی کشیدند.

از آقایان دکتر مهدی لکزایی، استادیار دانشگاه ادیان، و دکتر ابوالقاسم جعفری، عضو هیئت علمی دانشگاه ادیان، به ویژه خانم دکتر مليحه معلم مدیر

گروه ادیان و عرفان سازمان «سمت»، که متن را کامل خواندند و پیشنهادهای ارزشمندی دادند.

از مسئولان سازمان «سمت»، به ویژه مرحوم دکتر احمد احمدی، رئیس فرزانه سازمان «سمت»، و آقایان دکتر وحید محمودی، دبیر علمی گروه ادیان و عرفان، و دکتر حمیدرضا خادمی، مسئول دفتر نمایندگی قم، که چاپ مشترک این کتاب مرهون خدمات ایشان است و به ویژه خانم مریم ربانی که با صبر و حوصله و دقت بسیار متن را کامل ویرایش کردند و سهو و خطاهای این قلم را گرفتند. دست مریزاد!

از دوست و همسرم که با مهر و تدبیر مرا از پراکنده کاری بازداشت و پای نوشتن شرحی بر سوتره دل نشاند.

علیرضا شجاعی

بهار ۱۳۹۷

مقدمه

سوتره دل (هریلَیه سوتره)^۱ پرآوازه‌ترین متن دینی بودایی است. این سوتره تعلیم یکی از محوری‌ترین مفاهیم فلسفی بودایی مهایانه، یعنی تهیت (شونیتا)^۲ است. اما تصویری که از مفهوم تهیت داده می‌شود آنقدر تار است که متفکران بودایی را سخت به خود مشغول کرده است؛ چرا که این سوتره، مطابق سبکش، در غایتِ ایجاز و اختصار بیان شده و این اختصار فهم آن را دشوار کرده است. هفت دست‌نوشته از این سوتره در دست است که از شن‌پنهای دُن‌هوُانگ^۳ بیرون کشیده‌اند. بسیاری از بزرگان بودایی بر این سوتره شرح نوشته‌اند، اشخاصی مانند: کمله‌شیله^۴، آتیشه^۵، فازانگ^۶، کوئی جی^۷، کوکای^۸، هاکوئین ذنجی^۹، و هوی ننگ^{۱۰}.

از سوتره دل دو نسخه، کوتاه و بلند، در دست است که نسخه دوم آن یک مقدمه و مؤخره دارد؛ اما حتی نسخه بلند این سوتره نیز کوتاه‌ترین متن بودایی به شمار می‌آید. شاید انگیزه کوتاه کردن این سوتره رواج آن در میان توده مردم باشد، اما بیان مفاهیم دشوار‌فهمی چون تهیت (شونیتا)، فراشناخت (پرگیا)^{۱۱}، پنج توده (اسکنده)^{۱۲} و مانند این‌ها در این سوتره و عرضه آن برای

-
1. Hridaya Sūtra
 2. Śūnytā
 3. Tun-huang
 4. Kamalaśila
 5. Atiśa
 6. Fa-tsang
 7. K'uei-chi
 8. Kukai
 9. Hakuin Zenji
 10. Hui-neng
 11. Prajñā
 12. Skandha

فهم عام کاری مهم می‌نماید. شاید گفته شود تفاسیر زیادی بر این سوتره نوشته شده است که با مراجعه به آن‌ها فهم عبارت‌ها آسان می‌شود، اما به نظر می‌رسد که این کار نقض غرض باشد.

سه شخصیت اصلی در این سوتره نقش دارند: بودا، بوداسَف اوَلُوكِیتِشُورَه^۱ و شاری پُوُترَه^۲ که هر یک به نوبت سخن می‌گویند، و پرگیاپارَمیتا، مادر بوداها، که شخصیت خاموش این سوتره است. البته جانداران عوالم گوناگون نیز شاهد این گفت‌و‌گو هستند. حضور این سه شخصیت در این سوتره، که هر یک نماینده قلمرو خاصی است احتمالاً با دقت انتخاب شده است. بودا نماینده حوزه رهایی کامل و شخصیتی آسمانی است، بوداسَف اوَلُوكِیتِشُورَه نماینده عالم خدایان است و تا رهایی نهایی یک گام بیشتر فاصله ندارد و شاری پُوُترَه رهرو نماینده عالم انسان‌ها، جهان مادی و سنساره‌ای است که در حوزه رهایی نیافتگی قرار دارد. بودا آنقدر آسمانی است که گویی دست نیافتنی است و تعلیم به انسان‌ها را به اوَلُوكِیتِشُورَه واگذارده است و خود فقط نظارت یا تأیید می‌کند. اوَلُوكِیتِشُورَه آنقدر ارجمند است که با وجود آن که هنوز کاملاً رهایی نیافته این اجازه را دارد که آین را در محضر خود بودا تعلیم دهد. او در عوالم گوناگون سیر می‌کند و واسطه بین زمین و آسمان است، و شاری پُوُترَه که سخت جویای رهایی است می‌کوشد تا مفهوم تهیت را دریابد. شاید این سه شخصیت بازنمود سه کالبد (تری کایه)^۳ نیز باشند؛ مثلاً بودا بازنمود کالبد حقیقت (درمه کایه)^۴، اوَلُوكِیتِشُورَه بازنمود کالبد فضیلت (سَمْ بوگه کایه)^۵، و شاری پُوُترَه بازنمود کالبد طریقت (نیرمانه کایه)^۶ باشد.

ساخтар این سوتره، مانند سوتره‌های دیگر، به شکل پرسش و پاسخ است،

1. Avalokiteśvara

2. Śāriputra

3. Trikāya

4. Dharmakāya

5. Sambhogakāya

6. Nirmānakāya

اما در اینجا فقط یک پرسش مطرح می‌شود، شاری‌پوته می‌پرسد: «شخص چگونه می‌تواند خود را در کمال فراشناخت (پرگیاپارمیتا) بپرورد؟» آولوکیتسوره ابتدا در یک عبارت کوتاه پاسخ شاری‌پوته را می‌دهد و سپس به توضیح آن می‌پردازد. او با اشاره به شش حس در فلسفه بودایی آن‌ها را رد می‌کند. در پاسخ آولوکیتسوره به شاری‌پوته دو عبارت هست که بسیار عمیق است، یکی عبارت «کالبد، تهیت است؛ تهیت، کالبد است.» و دیگری در عبارت آخر به «منته»‌ای اشاره می‌کند که اوج تعلیم اوست: «گته گته پاره گته پاره سم گته بودی سواها!» (رفته رفته، به آن سو رفته، کامل به آن سو رفته، روشن شدگی، همه درود!).

شرح و تفسیرهای کاملاً متفاوتی که مفسران جهان بودایی از سوتره دل کرده‌اند آنقدر متنوع است که خواننده را در فهم این سوتره سردرگم می‌کند. ادوارد کونتسه^۱ (۱۹۰۴-۱۹۷۹)، مترجم پرآوازه متون بودایی، با اشاره انتقادآمیز به برخی تفاسیر چینی و ژاپنی می‌گوید اینان سوتره دل را بر اساس بافت فرهنگی خودشان تفسیر می‌کنند، نه بر اساس معنایی که تفاسیر اصلی هندی می‌رسانند.^۲

بنابراین از دید کونتسه معنای اصلی سوتره را باید در هفت تفسیر هندی جستجو کرد که امروزه در ترجمه‌های تبی باقی است (یا دست کم شش تای آن‌ها؛ زیرا او تفسیر ویمله‌میتره را قبول ندارد). اما نباید از یاد بُرد که یک متن همواره در دوره‌های مختلف، متناسب با فهم و برداشت مفسران، تفاسیر متفاوتی می‌یابد، پس سخن گفتن از تفسیر اصلی بی معناست.

روشن نیست چرا دانشمندی مانند ادوارد کونتسه تفاسیر اولیه هندی را اصل می‌داند. ادوارد کونتسه تاریخ نگارش سوتره دل را ۳۵۰ میلادی می‌داند. اگر این نظر را بپذیریم در این صورت تاریخ نگارش هفت تفسیر هندی حدود پنج قرن پس از نگارش سوتره دل است، زیرا هر هفت تفسیر سوتره دل در طول دوره حکومت خاندان پاله (۱۱۹۹-۷۵۰)، نگارش یافته است. احتمالاً اولین تفسیر

1. Edward Conze
2. Conze, 1974: 51.

متعلق به کمله شیله (حدود ۷۹۵-۷۴۰) و آخرین تفسیر متعلق به مهاجنه (قرن یازدهم) باشد. در طول این دوره آثار تفسیری (شاسترهای) مهایانه زمینه‌های شکل‌گیری دو نظام فلسفی بودایی هندی، مادیمیکه و یوگاچاره، را فراهم کردند، مانند: آثار آسنگه^۱ و سویندو^۲، دیگناگه^۳ و درمه کیرتی^۴، میتریه‌ناته^۵، باوه و یویکه^۶ و چندره کیرتی^۷. در طول این پنج قرن آیین بودای تنتری^۸ نیز سر برآورد. بنابراین مفسران سوتره دل دانشمندان بودایی بودند که هم با سوترهای و شاسترهای مهایانه آشنایی داشتند و هم در فلسفه مادیمیکه و یوگاچاره کارآزموده بودند. اینان حتی در آبی دارمه هینه‌یانه و مهایانه، در شرح فنون مراقبه که در شراوکه بومی آمده است، در آموزه‌های تتاگته گربه و تفکر تنتری استاد بودند. پیداست که این مفسران همه این مهارت‌ها را در شرح و تفسیر سوتره دل به کار برده‌اند و همه این آموزه‌ها را به این سوتره نسبت داده‌اند.

-
1. Asanga
 2. Vasubandhu
 3. Dignāga
 4. Dharmakirti
 5. Maitreyanātha
 6. Bhāvaviveka
 7. Candrakirti
 8. Tantric Buddhism